

Katedra produkce

Posudek teoretické práce – bakalářské

Autor/ka práce: Karolína Nováková
Název práce: OCHRANA OSOBNOSTI V DOKUMENTÁRNÍM FILMU

Posudek vedoucí/ho práce

Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): **JUDr. Jiří Štáidl, katedra produkce FAMU**

Hodnocení obsahu a výsledné podoby teoretické práce
Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce: B
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu: E
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu: E
Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol a jejich proporce: C
Jazyková a stylistická úroveň práce: C
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejeté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě): -
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava: C
Původnost práce, přínos k rozvoji oboru: B
Celkové hodnocení práce (A-F): C - D

(vysvětlivky hodnocení: A = výborný výkon převyšující daná kritéria, B = nadprůměrný výkon s minimem chyb, C = průměrný výkon s přijatelným počtem chyb, D = přijatelný výkon s větším počtem chyb, E = výkon vykazující minimální naplnění kritérií, F = nepřijatelný výkon)

Doporučení:

Vlastní slovní hodnocení teoretické práce obsahuje odstavec shrnující obsah práce a její závěry; rozvádí detailněji hodnocení dílčích kritérií uvedených výše, zejména zdůvodnění známek D, E, F; vyzdvihuje přednosti práce, zvláště v případě hodnocení A, B; formuluje otázky, k nimž se student/ka musí při obhajobě vyjádřit; na závěr uvádí jednoznačné vyjádření, zda autor prokázal či neprokázal schopnost samostatné tvůrčí činnosti ve své oblasti výzkumu, zda jeho práce splňuje či nesplňuje požadavky standardně kladené na diplomové práce, zda vedoucí/oponent práci doporučuje či nedoporučuje k obhajobě a jakou známku navrhuje. Slovní hodnocení má typicky rozsah 1 normostrany; v případě práce bez výtek může být i kratší. U prací, kde není co vytkat, je namísto položit doplňující otázku ve smyslu, kam by uchazeč pokračoval v dalším výzkumu.

Vlastní slovní hodnocení teoretické práce:

Volba tématu práce se z pohledu studia právě na katedře produkce FAMU jeví jako zajímavá a přínosná. Správné vyhodnocení dané problematiky v souladu s platným právem a jeho aktuálním výkladovou praxí je pro odpovědnost producenta ve vztahu k ochraně osobnosti protagonistů dokumentárních filmů zásadní.

Dobrym základem pro kýžené hodnocení a závěry je, že práce vychází z definice pojmů i dovození základních charakteristik dokumentárního filmu a jeho kategorií či podob, které se nutně v praxi promítnou do potřeby různých právních přístupů i řešení, resp. nezbytnosti odpovídajících zajištění potřebných svolní od protagonistů.

Jako základní nedostatek práce však shledávám úroveň rozpracování tématu a zásadní je její nedostatečný rozsah. Rozhovory se specializovanými advokáty či významnými dokumentaristy, které tvoří přílohy práce, jsou jistě atraktivním doplněním, nelze jimi ale nahradit vlastní úvahy a závěry autorky. Proto je dle mého názoru na místě prověření, jestli samotný obsah práce splňuje stanovené požadavky bakalářské práce a zda mohou být tyto nedostatky odstraněny při obhajobě. Jinak se práce omezuje na obsah spíše popisný či kazuistický, vztahující se k jednotlivým případům dokumentárních filmů (u kterých je však současně třeba pozitivně vyzdvihnout jejich výběr právě pro potřebu specifického a individuálního právního posouzení v rámci produkce s tím, že lze ponechat k polemice s autorkou při obhajobě některé její úvahy k nim, např. u bodu 6 nebo 6.2), ale bohužel se hlouběji nezaobírá zobecňujícími závěry směřujícími k vyřešení zkoumané problematiky stanovení hranice mezi ochranou osobnosti a tvůrčími možnostmi dokumentaristů.

Co se týče zdrojů, práce na několika místech zmiňuje judikaturu související s výrobou filmu, avšak vůbec žádnou nakonec neuvádí, ani s jejím obsahem pro své závěry nepracuje. Obdobně po hříchu nereflektuje ani žádné odborné právní komentáře k zákonu, na který odkazuje. Ty jsou spolu s judikaturou základními pilíři pro aplikaci práva. Omezuje se jen na několik (někdy dosti nedostatečných – např. bod 3.3) odkazů na zákon jako takový.

Přes výše uvedené bych rád ocenil volbu tématu a vztah práce k právním aspektům produkce v oblasti audiovizu. Věřím, že pokud by práci samotné autorka věnovala více prostoru a pokusila formulovat odpovídající závěry, výsledek by byl inspirativní a současně pro znalosti v oboru produkce audiovizuálních děl přínosný.

Navrhuji hodnocení C až D, přičemž rozhodne obhajoba práce, v jejímž rámci bude od autorky očekáváno zatím absentující zhodnocení výsledků jejího zkoumání prostřednictvím specifikace konkrétních závěrů, jak danou problematiku optikou produkčního, resp. producenta, uspokojivě při výrobě dokumentárního filmu řešit.

Datum: 3.9.2021

Podpis: